

širokog polja, kao što je i sam autor istaknuo u predgovoru: »Ovaj prikaz može biti tek poticaj, polazište i smjerkaz na putu kojim bi trebalo krenuti da se dovrši cjelina.«¹⁰ Nadamo se da i hoće. Hrvatski su misionari uložili svoje živote i ostavili neizbrisive tragove u dalekim misijskim zemljama. Uskoro bi trebali početi i procesi beatifikacije za neke od njih, primjerice, za isusovca p. Antu Gabrića koji je svoj život uložio u bengalsku misiju. Za njega je P. C. Mathew, njegov indijski provincijal, provincijal Kalkutske provincije, kad je p. A. Gabrić preminuo, rekao: »Otac Ante Gabrić bio je najsjajnija zvijezda koja se pojavila na misionarskome obzorju u Zapadnoj Bengaliji.« Sve to može biti poticajem u popunjavanju mozaika hrvatske etnologije.

Mirko Nikolić

Alfred Schneider, *Andeo će moj ići pred tobom*, FTIDI, Biblioteka Radost i nada, knjiga 58, Zagreb 2011, 256 str.

U jubilarnoj pedesetoj godini svećeništva, nakon objavljivanja niza djela fundamentalne i dogmatske teologije, isusovac Alfred Schneider u osamdesetoj godini života čitalaštvu daruje ovu osobnu škrinjicu neprocjenjivog blaga proizašlog iz vlastitog iskustva susreta i življenja s Gospodinom i svojim anđelom.

Kako sam autor napominje, ove stranice pisao je sebi, »a pisao je zato da otme zaboravu svjetlo koje mu je darovano odozgo, u zvjezdanim trenucima molitve«. Postajemo svjesni da on s nama dijeli vlastitu intimu prijateljstva sa Stvoriteljem, i sama ta činjenica nas povlači u dubine srca, vlastitog bića, prebogatu stvarnost onostranosti; svi horizonti šire se trenutačno, svjetlosnom brzinom, kako Duh hoće i vodi, a koliko se u povjerenju prepuštamo. Razum,

osjećaji, slobodna volja, mašta, imaginacija — sve je u igri, susretu koji prelazi iz oblika u oblik.

No ipak je svaki doživljaj, svako zapisano iskustvo konkretno, rekli bismo označeno imenom i prezimenom: stvarnim mjestom i datumom, ljudima i okolnostima — od Varaždinskih toplica, došašća 1992, do Đakova u kolovozu 2008. godine. To je i smisao autorova objavljivanja — potaknuti čitatelja da prepozna poziv na konkretnost vlastitog putovanja, avanture s Gospodinom.

Put Alfreda Schneidera obilježava milosni susret s anđelom, po kojem je i ova knjižica dobila ime, te ustrajna molitva u oslušivanju. Slijede »razdoblja« u kojem pozornost posvećuje Duhu Svetom, euharistiji, suputnicima te prijelazu u adoraciji na »drugu obalu«. Pregršt bisera, duhovnih strelica koje bude susret s Gospodinom i ohrabruju na odvažnost da budemo slobodni, prepustimo se Gospodinu koji u darivanju ne prestaje iznenadivati i radovati.

Zapisana iskustva su kratka, svojim stilom ne opterećuju niti zamaraju čitatelja. Svako je poglavlje spoj iskustvenih doživljaja prožetih i emocijama, i razumskim promišljanjima, ili preciznije rečeno prosvjetljenjima, odgovorima na pitanja, sumnjom, vaganjem i pročišćavanjem odluka, obogaćeno bogatom imaginacijom. Iskustva kako komunicirati s anđelom, kako tumačiti Isusove riječi upućene meni osobno, kako prepoznati i biti siguran u prisutnost i djelovanje Duha Svetoga, kako živjeti euharistiju... Bližnji, patnja, smrt, radost, prijateljstvo, klanjanje neizmjerom — samo su dio ovdje pohranjenog blaga, svakome nadohvat ruke i srca kao poticaji na putu k vječnom cilju kojem je čovječanstvo zapućeno. »Srce pjeva *Abba, abba, abba*. Oslušivati zov s druge obale, to je moj posljednji zadatak. Sve dok ne stignem onamo.«

Sebastian Šujević

10 Isto, str. 6